జన్మరహస్యం?

వసుంధర

"రాజూ ఒక పది రూపాయలు సర్దగలవా?" అన్నాడు మూర్తి.

"దేనికి?" అన్నాడు రాజు.

"ఓ రెండుద్యోగాల కప్లికేషన్సు పడేయాలి!"

రాజు నవ్వి "ఎందుకురా రాని ఉద్యోగాలకు డబ్బు తగలేస్తావ్-నువ్వుకూడా నాకులా ఒక కిళ్ళీబడ్డీ తెరవరాదూ" అన్నాడు.

"నిజమేరా-బడ్డీ తెరిస్తే గుమాస్తాకంటె ఎక్కువే సంపాదించొచ్చు. కానీ అందుకు మానాన్న ఒప్పుకోడ్డా" అన్నాడు మూర్తి.

రాజు ముఖంలో రంగులు మారాయి. "అవున్రా ప్రతి

తండ్రికీ తన కొడుకు చదువుకుని ఉద్యోగం చేయాల నుంటుంది. డబ్బు లేకపోతే అప్పయినా చేస్తాడు కానీ కొడుకును కిళ్ళీ బడ్డీ తెరవనివ్వడు. నాకైతే తండ్రి లేడు. అసలు నా తండ్రెవరో తెలియదు. అందుకే ఇలాంటి వ్యాపారం ప్రారంభించడానికి నన్నెవరూ అభ్యంతరం పెట్టలేదు..." అన్నాడు.

"నీ అభిప్రాయం నాకు తెలియదుకానీ నీ వ్యాపారాన్ని తక్కువ చేయాల్సిన అవసరం లేదురా. ఒకళ్ళ మీద ఆధారపడకుండా నీకై నువ్వు డబ్బు సంపాదిస్తున్నావు. గ్యాడ్యుయేటునయ్యిండీ ఏణ్ణర్ధంనించీ ఉద్యోగం లేక అడపాతడపా నీ దగ్గర అప్పుకూడా వస్తున్నాను, ఎన్నిసార్లో నాన్నను ఒప్పిద్దామని ప్రయత్నించి ఫెయిలయ్యాను. నన్ను కని పెంచిన పెద్దవారి మనసుకు కష్టం కలిగించడం నాకిష్టంలేదు..."అన్నాడు మూర్తి.

"తలిదండ్రులు పిల్లలపాలిటి వరం. వాళ్ళను కలిగుండడమే ఒక అదృష్టం. అభిమానంతోపాటు అనుభవం కూడా వున్న పెద్దలు వాళ్ళు. వాళ్ళు చెప్పినట్లు నడుచుకోవడం నీ విధి..." అంటూ రాజు మూర్తికి పదిరూపాయల నోటు అందించాడు.

మూర్తి థాంక్స్ చెప్పి వెళ్ళిపోయాడు.

రాజాకు తలిదండ్రులెవరో తెలియదు. అతనికి కాస్త లోకం తెలిసినప్పట్నించీ తెలిసిన మనిషి సత్తెమ్మ. ఆమె రాజుకు తల్లిని కాననీ-రాజు తనకు దొరికిన బిడ్డ అనీ అందరికీ చెబుతుండేది. ఏభై ఏళ్ళ సత్తెమ్మకు మూడు నాలుగేళ్ళ బిడ్డ వుంటాడని ఎవరూ అనుకోలేదు.

సత్తెమ్మ విధవరాలు. ఆమెకు పాతికేళ్ళప్పుడు మొగుడు పోయాట్ట. అప్పట్నించీ ఆమె నాలుగిళ్ళ పని చేసుకుని బ్రతుకు వెళ్ళబుచ్చేది. సత్తెమ్మకో కొడుకు వుండేవాడు. ఏడెనిమిదేళ్ళు పెరిగాక మశూచి సోకి చనిపోయాడు. కొడుకు మరణం సత్తెమ్మను బాగా క్రుంగదీసింది. దుఃఖంతోనే ఆమె బ్రతుకును వెళ్ళదీస్తూంది.

ఆ తర్వాత ఏభయ్యోపడికి దగ్గర్లో వుండగా ఆమె పట్నం వెళ్ళి కొన్ని నెలలుండి వచ్చింది. వచ్చేటప్పుడు ఒక చంటి పిల్లాడిని తీసుకుని వచ్చింది. సమాజంలో ఆమెకున్న స్థానం బహుచిన్నది కాబట్టి ఆ విషయం గురించి ఎవరూ పట్టించుకోలేదు. సత్తెమ్మమాత్రం రాజు తనకు దొరికిన బిడ్డ అని నలుగురికీ చెప్పింది. ఆ కుర్రాడికి రాజు అని తనే పేరుపెట్టింది. రాజుకు ఏడేళ్ళు వచ్చేసరికి మూర్తి నాన్నగారింట్లో పనికి ప్రవేశపెట్టింది.

రాజు చాలా చురుగ్గా ఉండేవాడు. చలాకీగా పని చేసేవాడు. మూర్తికీ అతనికీ చాలా మంచి స్నేహం కుదిరింది. వీలున్నప్పుడల్లా ఇద్దరూ ఆడుకుంటూండేవారు.

మూర్తి సాహచర్యంలో రాజు అక్షరజ్ఞానమూ - లెక్కలు చేయడమూ నేర్చుకున్నాడు. పదేళ్ళ వయసప్పుడు అతనే నలుగురిచుట్టూ తిరిగి పేపర్ బోయ్ ఉద్యోగం సంపాదించి మూర్తి ఇంట్లోపనికి స్వస్తిచెప్పేశాడు.

పేపర్ బోయ్ ఉద్యోగం ఒకటి రెండేళ్ళు చేసేక అతను కొన్నాళ్ళు సినిమాహాల్లో గేటుకీపరుగానూ, మరి కొన్నాళ్ళు హోటల్లో సర్వరుగానూ పనిచేశాడు. ముసలిదవుతున్నా సత్తెమ్మ దృఢంగానే వుండేది. ఇద్దరికీ

తిండికి సరిపడ ఆమె సంపాదించేది. తన సంపాదనలో సగానికి పైగా జాగ్రత్తగా నిలచేస్తూండేవాడు రాజు.

హోటల్లో పనికి చేరేక రాజుకు తనూ వ్యాపారం చేయాలనిపించింది. అతను సత్తెమ్మను ప్రోత్సహించి ఇంట్లో రకరకాల తినుబండారాలు తయారుచేయించి చిన్న అంగడి ప్రారంభించాడు. అది జోరుగానే సాగి పోయింది.

వ్యాపారం ఏణర్ధంపాటు సాగేక సత్తెమ్మ తనువు చాలించింది. కొడుకు చేయవలసినవన్నీ రాజు ఆమెకు చేశాడు.

అయితే రాజుకిప్పుడు తన అంగడి కొనసాగించడానికో మనిషి కావలసొచ్చింది. అతనికి వంటరాదు. వంటపట్ల ఆసక్తి లేదు. ఇటు వ్యాపారానికీ, అటు ఇంట్లో వంట చేయడానికీ కూడా ఒక ఆడమనిషి ఉంటే బాగుండునని అతనికి తోచింది. అప్పుడే అతనికి సీత దొరికింది.

సీత వయస్సు ఇరవైలోపే కానీ రాజుకంటె ఆమె కనీసం కొద్దినెలలైనా పెద్దది. మనిషి పెద్ద అందగత్తె కాకపోయినా వయసు ఆమెను అందగత్తెను చేసింది. మూడేళ్ళ క్రితం మొగుడామెను వదిలి వెళ్ళిపోయాడు. కారణం తెలియదు. సీత ప్రవర్తన సరైనదికాదనీ అందుకే మొగుడామెను వదిలేశాడనీ చాలామంది చెప్పుకున్నారు.

మొగుడు వదిలిపెట్టేక సీత వంటపనిచేసి బ్రతకాలనుకుంది. అయితే ఏ ఇంట్లో ఆమె పనికి కుదిరినా ఆ ఇంటి ఇల్లాలుకి ఆమెమీద చాలా అనుమానంగా ఉండేది. ఆఖరికి అరవై ఏళ్ళ ముసలాడి పెళ్ళాంకూడా సీత తన మొగుణ్ణి వశపర్చుకుంటుందని భయపడేది.

సీతలో ఆ ఆకర్షణ వుంది. నిజంగానే ఆమె వయసు పిటపిటలాడిపోతోంది. అందువల్ల ఏ ఇంట్లోనూ ఆమె ఎక్కువకాలం పనిచేయలేక పోయేది. ఇటువంటి సమయంలో రాజు ఆమెకు దొరికాడు.

రాజుకూడా చాలా త్వరగా సీతమోజులో పడిపోయి ఆమెను పెళ్ళిచేసుకుంటా నన్నాడు. సీత నవ్వి - "నా కంటే చిన్నాడివి. నీతో నాకు పెళ్ళేంటి?" అంది. చిన్నయినా నాకు నువ్వే కావాలని రాజు అంటే—

"ఇప్పుడిప్పుడే వయసులోకి వచ్చావు. అందుకే నీకలా గనిపిస్తూంది. నీకు జోడైనపిల్ల దొరికేదాకా నేను నీతోనే ఉంటానులే..." అంది సీత.

రాజు సంసార సుఖాలన్నీ అనుభవిస్తున్నాడు. వంట విషయంలోకూడా సీత పాకశాస్త్ర ప్రావీణ్యం అతన్ని మైమరపించడం సంగతి అటుంచి, అతని వ్యాపారం జోరుగా నడిచిపోతోంది.

కొద్ది నెలలు వ్యాపారం నడిచేక "ఇద్దరూ ఒకచోటే ఎందుకూ-మిఠాయి అంగడి నేను చూసుకుంటాను కానీ నువ్వు ఏ కిళ్ళీబడ్డీ అయినా తెరవరాదూ ఇద్దరూ రెండు చేతులా సంపాదించవచ్చు..." అంది సీత.

నిజమే ననిపించింది రాజుకి. సీత మాటలను అమల్లో పెట్టాడు.

2

"నీ పేరేమిటి పిల్లా?"

సీత ఆ మనిషిని పరీక్షగా చూసింది. చూడ్డానికి కాడీలా వున్నాడు.

"సీత" అని "ఏంకావాలో చెప్పు" అంది సీత.

"ఏం కావాలన్నా దొరుకుతాయా ఇక్కడ" అన్నాడు రౌడీ.

"ఎదురుగా కనిపిస్తున్నాయి కదా అవే దొరుకుతాయి" అంది సీత చిరాగ్గా.

"ఎదురుగా నువ్వే కనిపిస్తున్నావు నాకు-రేటు చెప్పు" అన్నాడు రౌడీ.

సీత గుడ్లురిమి చూసి " నా పేరు సీత" అంది.

రౌడీ నవ్వి "నా పేరు రావణాసురుడు" అన్నాడు.

"సీతను తీసుకెళ్ళి రావణాసురుడు చచ్చాడు" అంది సీత.

"ఆ రోజులు వేరు. ఈ రోజుల్లో సీతను తీసుకువెడితే రావణాసురుడేం చేస్తాడో తెలుసుకోవాలనుంటే నాతో రా" అన్నాడు రౌడీ.

"సీతను కదిలించడం అంత సులభం కాదు. కనీసం ఒక బంగారు లేడి కావాలి. దాన్ని రాముడికివ్వాలి..." అంది సీత.

"రేటు చాలా ఎక్కువన్నమాట" అన్నాడు రౌడీ.

"ఈ రేటు సీతకుకాదు. నీ చావుకు. డబ్బిచ్చి చావు కొనుక్కోదల్చుకుంటే రాత్రికి ఇంటికి రా. రాముణ్ణి చూపిస్తాను" అంది సీత.

"డబ్బు తీసుకునే వస్తానే పిల్లా - నీకోసం చచ్చిపోయినా ఫరవాలేదనిపిస్తోంది నాకు. నీ చేతుల నాజూకుతనం రాత్రికి చూస్తాను కానీ - ఆ చేతులు చేసిన పకోడీలో పావలాకియ్యి" అంటూ పావలా ఆమె ముందు విసిరాడు. పకోడీలు పొట్లంకట్టి ఇచ్చి ఆలోచనలో పడింది సీత. ఆ రౌడీ వెళ్ళిపోయాడు.

సెకండ్ షో సినిమాలారంభమయ్యేక సీత దుకాణం మూసేసింది. రాజుకూడా వచ్చి ఆమెను కలుసుకున్నాడు. ఇద్దరూ ఇంటికి బయల్దేరారు.

“సాయంత్రం నాలుగ్గంటలకో రౌడీ వెధవ నా దగ్గర కొచ్చాడు” అంటూ వివరంగా చెప్పింది సీత.

అంతా విని రాజు “ఇప్పుడు నన్నేం చేయమంటావ్-ఇంటికి రానా వద్దా” అన్నాడు.

సీత ముఖంలో బాధకనిపించింది. “ఏంతమాటన్నావ్ రాజూ” అందామె. రాజు మాట్లాడలేదు. “ఇంత కాలంగా నీతో ఉంటున్నాను. నా నడవడిలో ఏదైనా లోపం కనపడిందా?” అంది సీత మళ్ళీ.

“అదేం కాదు. నీకెలాంటి జీవితమిష్టమో నాకు తెలియదు. నిన్ను అంక్షపెట్టి శాసించే అధికారం నాకు లేదు” అన్నాడు రాజు.

“రాజూ - నువ్వనుకొనేలాంటి జీవితం నేను గడపదల్చుకుంటే నేను నీ పంచన చేరేదాన్నే కాదు. నా దురదృష్టంకొద్దీ నాకు నీడనిచ్చిన వారందరికీ నామీద అనుమానమే. నా మొగుడుకూడా నామీద అనుమానపడి నన్ను వదిలి వెళ్ళిపోయాడు. మొగుడు వదిలేశాక నేను మరే మగవాణ్ణీ నా ఒంటిమీద చేయివెయ్యనివ్వలేదు. చాలా పవిత్రంగా జీవితం గడిపాను. అందుకే ఎక్కడా స్థిరపడలేకపోయాను. ఆఖరికి నీ దగ్గరకు వచ్చాను.

“నువ్వు నాకు నచ్చావు. నాకు ఆశ్రయమిచ్చిన మంచి వాడివి నువ్వు. జీవితంలో పెళ్ళిజోలికి పోదల్చుకోలేదు నేను. నువ్వు నాకంటె చిన్నవాడివి. నేను ఒకసారి పెళ్ళైనదాన్ని. నాలాంటిది నీకు తగదనే ఉద్దేశ్యంలో -

నువ్వు ఒప్పుకున్నా నీతో పెళ్ళికి నే నంగీకరించలేదు. నీ పట్ల కృతజ్ఞతతో నీకు లొంగిపోయాను. కానీ నీ మెడకు నేను గుదిబండను కాకూడదని నా కోరిక. మెడలో తాళి కట్టకపోయినా నువ్వే నా మొగుడివి. నామీద తప్పుడు అభిప్రాయాలన్నీ వదిలిపెట్టి - ఇతర మగవాళ్ళ బారినుంచి నన్ను రక్షించు. నన్ను పవిత్రంగా జీవించనీ'' అంది సీత.

రాజు ఆశ్చర్యంగా సీతవంక చూశాడు. అతని మనసును పశ్చాత్తాపం దహించివేసింది. ''నన్ను క్షమించు సీతా'' అన్నాడతను. ఇద్దరూ ఇల్లు చేరిన అయిదు నిముషాలకు ఎవరో తలుపు తట్టారు. సీత వెళ్ళి తలుపు తీసింది.

''ఇంట్లో రాముడుంటే నేనిచ్చిన డబ్బు తీసుకుని బయటకు పొమ్మనమను. నీ మామూలు రేటు చెప్పు. అంతకు రెట్టింపిస్తాను'' అంటూ లోపలకడుగుపెట్టాడు రౌడీ.

''ఎవ్రడా నువ్వు?'' అంటూ రాజు ముందుకు వచ్చాడు. అతని కళ్ళలోంచి నిప్పులు కురుస్తున్నాయి.

రౌడీ విసుగ్గా, చిరాగ్గా, నిర్లక్ష్యంగా ముఖాన్ని పక్కకు తిప్పి రాజువంక చూశాడు. చూసిన రెండు క్షణాల్లోనే అతని కళ్ళలో ఇతర భావాలు మాయమై ఆశ్చర్యం చోటుచేసుకుంది.

''ఎవర్నువ్వు?'' అన్నాడు రౌడీ.

''నీపాలిటి యముణ్ణి'' అన్నాడు రాజు మరో అడుగు ముందుకు వేసి.

''ఆగు - నేను నీ సీతజోలికి రాను. నువ్వెవరో చెప్పు. నాకు చాలా అవసరం...'' అన్నాడు. రౌడీ.

రాజింకో అడుగు ముందుకు వేసి ''చెప్పానుగా యము ణ్ణని...'' అన్నాడు.

రౌడీ ఒక అడుగు వెనక్కి వేసి - "నన్ను క్షమించు. సీత నీ భార్యని నాకు తెలియదు. అందుకే పొరబడ్డాను. నిన్ను నేను ఇలా కలుసుకుంటానని అనుకోలేదు. అసలు నిన్ను కలుసుకోగలననే నాకు తెలియదు" అన్నాడు.

ఆ రౌడీకంటె రాజు దృఢంగా వున్నాడు. అందుకే అతను భయపడి ఏదో దొంగ నాటకమాడుతున్నాడని రాజుకు తోచింది.

"నీ నాటకాలు చాలించు. జీవితం గుర్రుందే గుణపాఠం నీకీరోజు చెబుతాను" అంటూ రాజు పిడికిలి బిగించి ఆ రౌడీని గట్టిగా గుద్దాడు. రౌడీ క్రిందపడిపోయి - "క్షణాల మీద నిన్ను నేను పడగొట్టగలను. ఫైటింగ్సులో నాకు చాలా సులువుబరువులు తెలుసును. అయినా నేను నిన్నేమీ చేయను. నువ్వు నా యజమాని కొడుకువు కాబట్టి" అన్నాడు.

రాజుకు ఎత్తబోయిన చేయిఆగిపోయింది. వేయబోయిన అడుగు ముందుకు పడలేదు "ఏమిటన్నావ్?" అన్నాడాశ్చర్యంలోంచి తేరుకుని.

రౌడీ తడబడ్డట్టు కనపడ్డాడు. రాజు ఆశ్చర్యంలోంచి తేరుకునేలోగానే అతను చటుక్కున లేచి గుడిసెలోంచి బయటకు పరుగెత్తాడు.

3

"వాడు చెప్పింది నిజమేనంటావా?" అన్నాడు రాజు.

"ఏమో - నాకెలా తెలుస్తుంది. వాడి యజమానెవరో ఆ కథా కమామీషూ ఏమిటో నాకు తెలియదు" అంది సీత.

"నా అనుమానం తప్పించుకు పారిపోవడానికి వాడు

వేసిన ఎత్తు అని.''

సీత నవ్వి ''ఆడదానికోసం ఇంత తెగించి వచ్చిన వాడు అంత సులువుగా పారిపోడు. వాడు నిన్నో చూపు చూసి మరీ వెళ్ళివుండేవాడు. కానీ నీ ముఖం చూడగానే ఎవరో తెలుసున్నవాళ్ళని చూసిన భావం-అదో రకమైన ఆశ్చర్యం వాడిముఖంలో నాకు కనిపించాయి. అది నటన కాదని ఖచ్చితంగా చెప్పగలను.'' అంది.

రాజుకూడా ఆలోచించి ''నిజమే నేమోలే లేకపోతే నా తండ్రి గురించి నాకు తెలియదని వాడికెలా తెలుస్తుంది? అందులోనూ వాడికీ మనకూ ఏవిధమైన పూర్వ పరిచయమూ లేదు. ఇంతకీ వాడి యజమాని ఎవరో తెలుసుకోవాలి?'' అన్నాడు.

''వాడు మళ్ళీ దొరికినప్పుడు పట్టుకుందాం'' అంది సీత.

కానీ రెండు మూడు వారాలు గడిచినా వాళ్ళకా రాడీ జాడ తెలియలేదు. రాజుకుమాత్రం తన తండ్రి గురించిన ఆచూకీ దొరికినట్లే దొరికి మాయమైందని చాలా బాధగా ఉంది.

ఈ విషయమై విచారించడానికి అతనొక పర్యాయం గూండాలుండే ప్రాంతానికి వెళ్ళి వచ్చాడు. తనింటికి వచ్చిన రాడీ దొరుకుతాడేమోనని అతని ఆశ. అయితే అక్కడ అతని వాలకమూ, ప్రశ్నించే తీరూ చూసి పోలీసుల మనిషని అనుమానించి ఓ ఇద్దరుగూండాలతన్ని తన్నడానికి సిద్ధపడ్డారు.

తనను గురించి నమ్మించడానికి రాజు చాలా శ్రమపడ వలసి వచ్చింది. అందువల్ల అతనికి తన్నులు తప్పాయి

గానీ-అవసరమైన సమాచారమేదీ లభించలేదు. అది ప్రమాదకరమైన స్థలమని గ్రహించి, రాజు మళ్ళీ అక్కడకు వెళ్ళే ప్రయత్నం చేయలేదు.

మరో వారం గడిచేసరికి రాజా విషయాన్ని మరిచి పోవడానికి చేసిన ప్రయత్నంలో కృతకృత్యుడయ్యాడు.

"నా తండ్రి ఎవరైతేనేం నేను రాజుని. నా రాజ్యం విశాలమైనది. దానికి నిన్ను రాణిగా చేసుకుని హాయిగా రాజ్యమేలతాను. అనవసరపు టాలోచనలతో మనసును వేధించదల్చుకోలేదు..." అన్నాడొక రాత్రి అతను సీతతో. సీత మనసును చల్లబరిచేలా, ఒళ్ళు వేడెక్కేలా నవ్వింది. రాజు చేయి సీతమీద పడ్డ క్షణంలో ఎవరో గుడిసె తలుపు తట్టారు. చటుక్కున లేచాడు రాజు. వెళ్ళి తలుపు తీశాడు.

లోపలకొచ్చిన వ్యక్తి వెంటనే తలుపు మూశాడు. ఆ వ్యక్తిని చూసిన రాజు ఆశ్చర్యపోయాడు. తను కొద్ది వారాలుగా వెతుకుతున్నది అతనికోసమే. సీతను డబ్బుతో కొనాలనుకున్న రౌడీ అతనే! అతని చేతిలో రివాల్వరుంది.

"నేను తప్పు ఉద్దేశ్యంతో ఇక్కడికి రాలేదు. కొన్ని గంటలసేపు నాకిక్కడ ఆశ్రయం కావాలి..." అన్నాడు రౌడీ.

"దేనికి?"

"పోలీసులు నన్ను తరుముతున్నారు. ఎలాగో వాళ్ళ కళ్ళల్లో కారం చల్లి, నీ ఇంట్లో అడుగు పెట్టాను. నన్ను వాళ్ళ బారినుంచి రక్షిస్తే మీకే ఉపకారమైనా చేయ గలను" అన్నాడు రౌడీ.

రాజు క్షణం ఆలోచించాడు. ఇతనివల్ల తన తండ్రిని గురించి తెలుసుకునే అవకాశముంది. తెలిసినా తెలియక పోయినా ఒక ముఖ్య విషయంలో తనను పీడిస్తున్న సందేహాలు తొలగిపోతాయి. ఇలా అభిప్రాయపడి అతను సరేనన్నాడు.

"ఏ క్షణంలోనైనా పోలీసులు రావచ్చు. నన్ను వాళ్ళు సులభంగా గుర్తించగలరు. నేనీ మంచంక్రింద దాగుంటాను. ఎవరొచ్చి అడిగినా మీ ఇంట్లోకెవ్వరూ రాలేదని చెప్పండి" అన్నాడు రాడీ ఇద్దర్నీ ఉద్దేశించి.

రాడీ మంచం క్రిందకు దూరేడో లేదో–ఎవరోతలుపు తట్టారు. రాజు వెళ్ళి తలుపు తీశాడు. పోలీసులు!

"ఈ ఇంట్లోకెవరైనా వచ్చారా?" అనడిగేడు ఒక పోలీసు. లేదన్నాడు రాజు. పోలీసులు మాత్రం అతని సమాధానంమీద ఆధారపడలేదు. వాళ్ళు గుడిసెలో నలుమూలలా వెతికారు. రాజు చాలా కంగారుగా జరుగు తున్నది గమనిస్తున్నాడు. దొరక్క దొరక్క తనకు దొరికిన ముఖ్యాధారాన్ని పోలీసులు తీసుకుపోతారేమో నని అతను భయపడుతున్నాడు.

అది చిన్న గుడిసె. మనిషిని దాచడానికి అనువైన చోటక్కడ అట్టే లేదు. అయినా పోలీసులు తమ అను మాన నివృత్తికోసం శ్రద్ధగా వెతుకుతున్నారు. వాళ్ళలో ఒకడు మంచాన్ని కదిపి కాస్త పైకెత్తి "ఇదిగో– ఇక్కడో మనిషున్నాడు..." అంటూ కేక పెట్టాడు. అంతా రాడీను చుట్టుముట్టారు.

ఒక పోలీసు కోపంగా రాజుని చూసి "దొంగను దాచడం పెద్ద నేరం. మీ ఇద్దరికీ ఏదో పెద్ద లాలూ

చీరయే వుండి వుండాలి. నువ్వుకూడా స్టేషనుకి పద"
అన్నాడు.

రాజు సమాధానాన్నికానీ సీత వేడోక్కోలుకానీ వాళ్లు వినలేదు. మరి తప్పదని తెలిసెక రాజు కంగారుపడవద్దని సీతకు ధైర్యం చెప్పి, తనూ పోలీసులతో బయల్దేరాడు.

4

అంతా శ్రద్ధగా విన్నాడు ఇన్ స్పెక్టర్ వేణు. "నీ మాటలు నమ్మదగ్గవిగానే వున్నాయి. ప్రస్తుతానికి నువ్వు వెళ్ళవచ్చు. కానీ పోలీసులు ఎప్పుడు రమ్మంటే అప్పుడు రావాలి. నీగురించిన సమాచారం కూడా ఆ దొంగ వెధవనుంచి రాబట్టడానికి ప్రయత్నిస్తాను. తెలిసిన సమాచారం తప్పకుండా నీకందచేస్తాను."

"చాలా థాంక్స్ సర్" అని అక్కణ్నించి బయట పడ్డాడు రాజు. రాజు వెళ్ళిపోగానే వేణు లాకప్ లో వున్న రౌడీ దగ్గరకు వెళ్ళాడు.

"ఏమైనా చెప్పేడా?" అనడిగేడు.

"ఏమీ చెప్పలేదండి. దొంగసొత్తెక్కడ దాచాడో తెలియనూలేదు. తనసలు దొంగతనమే చేయలేదంటున్నాడండి."

వేణు ముఖం ముందు గంభీరంగా మారింది. తర్వాత కర్కశంగా మారింది. "ఏరా_వేణు దెబ్బలు రుచి చూడాలనుందా? దొంగతనానికొక్కకపోతే ముత్యాలారావుగారింటి గదిలో అర్థరాత్రి ఒంటిగంట ప్రాంతాల ఏంచేస్తున్నావు? వాళ్ళింట్లో వుండవలసిన రెండు లక్షల విలువచేసే నగలేమయ్యాయి?"

"బుద్ధి గడ్డితిని దొంగతనం చేద్దామనే వెళ్ళానండి.

కానీ నా దురదృష్టంకొద్దీ చేతికింకా ఏమీ చిక్కకుం డానే ఇంటివాళ్ళకు మెలకువ వచ్చేసిందండి. దాంతో నేను పారిపోయానండి. పోలీసులు వెంటబడ్డారు."

"మిస్టర్ త్రీ జీరో ఎయిట్-వీణ్ని స్పెషల్ రూముకు నడిపించు. వీడిచేత నిజం కక్కిస్తాను" అన్నాడు వేణు.

రౌడీ భయం భయంగా చూసి "వద్దండి. అన్నీ చెప్పేస్తాను" అన్నాడు. దెబ్బలకు సంబంధించిన పాత జ్ఞాపకాలేవో వచ్చినట్లు అతని ముఖాన్ని చూస్తూంటే చెప్పవచ్చు. ఎప్పటికో అప్పుడు ఎలాగూ నిజాన్ని ఒప్పుకోవాలి. అన్ని దెబ్బలూ తిని శరీరాన్ని హూనం చేసుకోవడ మెందుకని అతనికి తోచినట్లుంది.

"చెప్పు." అన్నాడు కటువుగా వేణు.

రౌడీ తను నగలెక్కడ దాచినదీ చెప్పాడు. వేణు వెంటనే అందులో నిజానిజాలు తెలుసుకోడానికి ఒక కానిస్టేబుల్‌ని పంపాడు.

"నగల సంగతి సరే-నీ కెవరో యజమాని ఉన్నా డటగా వాడి పేరు చెప్పు" అన్నాడు వేణు.

"నాకు యజమానేంటండి. నాకు నేనే యజ మాన్ని."

"త్రీనాట్ ఎయిట్-స్పెషల్ రూమ్..." అన్నాడు వేణు.

"నన్ను నమ్మండి బాబూ నిజంగానే నాకేమీ తెలి యదు." అన్నాడు రౌడీ.

"నీ యజమాని కొడుకని చెప్పి రాజుని వదిలిపెట్టావు. యజమానిపట్ల నీకు చాలా భక్తి విశ్వాసాలున్నట్లు న్నాయి."

"అదంతా నాటకం బాబూ. తప్పించుకు పారిపోడానికి నేను పన్నిన ఉపాయం."

"అప్పుడాడింది నాటకమో, ఇప్పుడాడుతున్నది నాటకమో-స్పెషల్ రూమ్‌లో స్పెషల్ ట్రీట్‌మెంటు బయట పెడుతుంది-త్రీ నాట్ ఎయిట్..."

రాడీ కళ్ళలో నీళ్ళు నిండాయి. ముఖం నిండా బాధ చోటుచేసుకుంది.

"అన్నీ చెప్పేస్తాను. కానీ నా ప్రాణాలింక నావి కాదు. సింహానికి వ్యతిరేకంగా పనిచేసిన ఏ ఒక్కణ్ణి పోలీసులు కూడ రక్షించలేక పోయారు" అన్నాడు రాడీ.

"నువ్వు సింహం అనుచరుడివా?" అన్నాడు వేణు. ఆశ్చర్యం అతనికళ్ళలో స్పష్టంగా కనిపిస్తోంది.

"అవును. సింహానికి అతిదగ్గరగా మసలినవాణ్ని. ఆయన ముఖం చూసిన అతితక్కువ మందిలో ఒకడిని" అన్నాడు రాడీ.

"ఇంకా చెప్పు." అన్నాడు వేణు.

"ఏదో చిన్న చిన్న జేబు దొంగతనాలతో కాలం గడుపుతూండేవాణ్ని. ఒకసారి ఓ పెద్దమనిషి జేబులో చేయిపెట్టగానే నన్ను పట్టుకున్నాడు. నేను వణికి పోగా భయపడవద్దనీ తనతో రమ్మనమనీ అన్నాడు. ఇంటికి తీసుకువెళ్ళి నన్ను పరీక్షగా చూశాడు. చొక్కా విప్పేయమన్నాడు. పరీక్షగా ముందూ వెనకా చూసి నిట్టూర్చి నువ్వు నా కొడుకువి కాదు అన్నాడు. నా కాశ్చర్యం వేసి వివరాలడిగాను.

చిన్నతనంలో ఆయన కొడుకు తప్పిపోయాట్ట. ఆ

కొడుకుకోసం ఆయన వేయికళ్ళతో వెతుకుతున్నాట్ట. నన్ను చూస్తే ఆయనకు తన కొడుకేమోననిపించిందట. నన్నాయన కొంతకాలం తనవద్ద ఉంచుకున్నాడు. ఆయనదగ్గర చాలా చనువుగా వుండేవాణ్ని.

కొంతకాలం అలా గడిచేక ఒక రోజు ఆయన తను ట్రాన్స్‌ఫర్ మీద మరో ఊరు వెడుతున్నానని చెప్పాడు. ఎప్పుడైనా నాకు తన పోలికలున్న కుర్రాడు కనబడితే చెప్పవలసిందని ఆయన కోరాడు. అలాగేనని చెప్పాను.

అప్పుడు చెప్పాడు—తన పేరు నరసింహమనీ, పోలీసులకు తను 'సింహం' అనీ!

నేను వణికిపోయాను. ఈ మధ్య చూసిన రాజు చాలావరకూ ఆయన పోలికల్లోనే వున్నాడు. కానీ ఆయనను మళ్ళీ ఎలా కలుసుకోవాలో తెలియక ఊరుకున్నాను. ప్రతిఏటా ఒకసారి తనే నన్ను కలుసుకుంటానని ఆయన నాకు చెప్పారు."

"రాజుకు సింహం పోలికలున్నాయా?" అన్నాడు ఆశ్చర్యంగా వేణు.

"అవునండి." అన్నాడు రాడీ.

5

"మిస్టర్ రాజూ—నీ జన్మ రహస్యం తెలుసుకోగలిగాను. కానీ నీ తండ్రిని నీకు చూపలేను. ఎందుకంటే ఆయన ఈ లోకంలో లేరు." అన్నాడు ఇన్‌స్పెక్టర్ వేణు.

వేణు మాటల్నర్థం చేసుకోవడానికి రాజుకు కాస్త వ్యవధి కావల్సొచ్చింది. అంతా అర్థమయ్యేక "ఎవరు సార్ నా తండ్రి? కనీసం ఆయన ఫోటోను చూసే

అదృష్టం నాకుందా?'' అన్నాడు రాజు.

''ఆయన దేశభక్తుడు. ప్రజా కంటకుడు 'సింహం'ను అంతం చేయడానికి ఆయన తన శాయశక్తులా ప్రయత్నించాడు. చివరకు సింహం చేతిలోనే మరణించాడు. సింహాన్ని తను స్వయంగా పట్టుకోవాలన్న జీవితాశయం తీరకుండానే ఆయన తనువు చాలించాడు.

నిన్ను కని కన్నుమూసింది నీ తల్లి. నువ్వు నెలల పిల్లాడివిగా ఉండగా నీ ఒంటికి వున్న బంగారం కోసం నిన్ను దొంగలెత్తుకుపోయారుట. ఎప్పటికైనా నువ్వు దొరుకుతావని ఆయన ఆశించాడు. నీ ఇంటికి వచ్చిన రౌడీ ఆయనవద్ద కొంతకాలం పనిచేశాడు. అతన్నెంతో అభిమానంగా చూశాడు నీ తండ్రి. కానీ అతడి బుద్ధులు మంచివికావని తెలిసేక పనిలోంచి తీసేశాడు.

అయినా అవసరపడ్డప్పుడల్లా రౌడీకి డబ్బులిచ్చి సాయం చేస్తూండేవాడు. తన బుద్ధులు మానుకోలేక పోయినా రౌడీకి మీ నాన్నగారంటే చాలా గౌరవం వుంది.'' అంటూ ముందే తయారుచేసి ఉంచుకున్న కథ చెప్పాడు వేణు.

''ఇంతకీ నేనాయన కొడుకునన్న గ్యారంటీ ఏమిటి సార్?'' అన్నాడు రాజు.

''నీ ముఖంలో మీ నాన్న పోలికలు స్పష్టంగా వున్నాయి'' అన్నాడు వేణు. అతను జేబులోంచి ఒక ఫొటో తీశాడు. ఆ ఫొటో రాజుదే కానీ స్పెషల్ ట్రీట్‌మెంటువల్ల చాలా పాతదిలా కనబడుతోంది.

''ఇది నీ తండ్రి వయసులో వున్నప్పటి ఫొటో'' అంటూ అది రాజుకు అందించాడు.

రాజు ఆ ఫోటో చూసి తెల్లబోయాడు. మనిషికీ మనిషికీ అంత దారుణంగా పోలికలుండవచ్చునని అతననుకో లేదు. అది తన తండ్రిదని చెప్పినా నమ్మలేనట్లుందా ఫోటో.

"ఈ ఫోటో ఎక్కడ దొరికింది?"

"నీ తండ్రిది కళ్యాణపురం. కానీ ఆయన ఆ ఊళ్ళో వారికాట్టే తెలియదు. అక్కడాట్టే వుండేవాడు కాదు. ఆ ఊళ్ళో పెద్ద బంగళా వుంది. మీ తండ్రి ఆస్తి వ్యవహారాలు చూస్తున్న జగన్నాధం అనే పెద్దమనిషి ఆ ఇంట్లో వుంటున్నాడు. జగన్నాధం ఏకాకి. నీ తండ్రి అంటే ఆయనకు అంతులేని గౌరవాభిమానాలున్నాయి. గత ఇరవై ఏళ్ళుగా ఆయన అక్కడే వుంటూ నమ్మకంగా మీ ఆస్తి వ్యవహారాలు చూస్తున్నారు. నీ తండ్రిపోయి రెండు సంవత్సరాలైంది. అప్పట్నించీ ఆయనను విరక్తిభావం ఆవహించింది. ఇప్పుడు నువ్వా ఇంట్లో అడుగుపెడితే ఆయన జీవితంలో కొత్త వెలుగు వస్తుంది."

రాజు ముఖంలో అదోరకమైన ఉత్సాహం కనిపించింది–"ఈ కబురు మా సీతకు చెప్పాలి. చాలా సంతోషిస్తుంది."

"మిస్టర్ రాజూ–ఒక్క నిమిషం. ప్రస్తుతం ఈ వివరాలేవీ నీ భార్యకు చెప్పవద్దు. ఆమెకు అన్నివిధాలా రక్షణ మేము ఏర్పాటుచేస్తాం. తన శత్రువుకొడుకు బ్రతికున్నాడని తెలియగానే సింహం తన పంజా నీమీదకు విసరడానికి ప్రయత్నిస్తాడు. అప్పుడే ఆ పంజాను అలాగే నా చేతో పట్టుకోవాలని నా ఆశ. నీ జన్మ రహస్యం తెలియజేయడంలో నాకున్న స్వార్థమిది" అన్నాడు వేణు.

ముఖ్యమైన పనిమీద కొన్ని నెలలపాటు ఏదో పొరుగు ప్రదేశానికి వెడుతున్నానని సీతకు చెప్పడానికి రాజు తన ఇంటికి బయల్దేరి వెళ్ళాడు.

6

"జగన్నాథంగారూ - మీరు పోలీసుల మనిషి అన్న విషయం పొరపాటునకూడా రాజుకు తెలియనివ్వకూడదు" అన్నాడు వేణు.

"తెలియనివ్వను. కానీ ఇంతవరకూ మీకు సింహం ఆచూకీ ఏమాత్రమూ ఇవ్వలేకపోయినందుకు మాత్రం విచారంగా వుంది. రాజు పోలికలతో వుండేలా నలభై అయిదేళ్ళ వ్యక్తి తైలవర్ణచిత్రం సిద్ధంచేయించాను..." అన్నాడు జగన్నాథం.

వేణు స్వరంతగ్గించి ముందుకు వంగి - "ఇతను ... ఈ రాజు...సింహంకొడుకు. అందుకు అవసరమైన ఆధారాలు మా దగ్గరున్నాయి, చాలాచలాకీ అయిన కుర్రవాడు. తండ్రిని పట్టుకునేందుకు కొడుకుని నియోగించాం. ఇది పోలీసుల టాప్ సీక్రెట్. ఈ రహస్యాన్ని మీరుకూడా ఇలాగే కాపాడుకోవాలి. అప్పుడప్పుడు రాజు చిత్తశుద్దిని, కర్తవ్యదీక్షను పరీక్షిస్తూండండి" అన్నాడు.

జగన్నాథం నవ్వి "అవన్నీ మీరు నాకువేరే చెప్ప నవసరం లేదు. ఇరవై సంవత్సరాలుగా నెరవేరని నా జీవితాశయం ఈ విధంగానే నెరవేరితే అంతకంటె నా కాక్కవలసిన దేముంది?" అన్నాడు.

వేణు జగన్నాథంవంక జాలిగా చూశాడు. ఇరవ య్యేళ్ళ క్రితం ఆయన భార్య, కొడుకు సింహం అమానుషానికి బలైపోయారు. కళ్యాణపురం సింహం

వుండే ప్రదేశమని తెలిసి పగటో ఆయన తన నివాసాన్ని క్కడకు మార్చాడు. ఆయన ఉంటున్న బంగళా, చూస్తున్న ఆస్తి అంతా ప్రభుత్వానిది. ఈ రహస్యాన్ని జగన్నాథం చాలా జాగ్రత్తగా కాపాడుకుంటూ వస్తున్నాడు.

ఈ ఇరవై సంవత్సరాలలోనూ సింహం కళ్యాణపురం రాకపోలేదు. ఎప్పుడు వచ్చాడో, ఎవరింటికి వచ్చాడో, ఎలా వచ్చాడో తెలియదు. కానీ అతను వచ్చి వెళ్ళిన చిహ్నంగా ఆ ఊరి మధ్యలో వున్న మర్రిచెట్టు ప్రాంతంలో సింహంబొమ్మ వున్న తోలుముక్క దొరుకుతుంది.

ఎవరెంత ప్రయత్నించినా సింహం గురించి ఏమీ తెలుసుకోలేకపోయారు. ఆ గ్రామస్తులకు సింహంవల్ల చాలా ఉపకారాలు జరిగాయనీ, జరుగుతున్నాయనీ అందరకూ సింహం అంటే అభిమానమున్నదనీ ఆ కారణంగా తెలిసినప్పటికీ ఎవరూ అతని ఆచోకీ ఇవ్వడంలేదనీ ఒక వదంతికూడా వుంది.

జగన్నాథంగారు ఊరిలో చాలామందిని కదిపి చూశాడు. అందరూ సహృదయులు. వాళ్ళలో ఏ ఒక్కరిలోనూ సింహంఛాయలుకూడా కనపడలేదు.

"మీ జీవితాశయం తప్పక నెరవేరగలదని ఆశిస్తున్నాను" అంటూ వేణు లేచాడు. అప్పటికి రాజు స్నానం ముగించుకుని వచ్చాడు. వేణు ఇద్దరివద్దా సెలవు తీసుకుని వెళ్ళిపోయాడు.

వేణు వెళ్ళిపోయాక రాజు జగన్నాథం వంక చూసి—
"సింహం గురించిన అసలు వివరాలు మీదగ్గర్నుంచి

తెలుసుకోవాలని వుంది" అన్నాడు.

జగన్నాథంగారు తన అనుభవాల పుటలలోంచి సింహం గురించిన ఉదంతాలు ఏరి సమకూర్చి రాజుకు వివరించారు.

మొదట్లో సింహం సామాన్యుడు. గౌరవంగా బ్రతుకు తున్నాడు, అనుకోని పరిస్థితుల్లో ఒక లక్షాధికారి కూతురు అతన్ని ప్రేమించింది. ఇద్దరూ చాటుగా కలుసుకుం టూండేవారు. ఆ అమ్మాయి గర్భవతయింది.

తండ్రికి తెలిసి మండిపడ్డాడు. ఇల్లు కదలకుండా కూతుర్ని కట్టడిచేశాడు. అబార్షన్ ప్రాణ ప్రమాదానికి దారితీయవచ్చని డాక్టర్లన్నారు. ఆమె పురుడు పోసు కుని కొడుకుని కంది.ఆ రాత్రే ఆ పుత్రాణ్ణి మాయంచేయడం జరిగింది. వాడేమయ్యాడో తెలియదు. తండ్రి మరో పెళ్ళి ప్రయత్నాలు చేస్తున్నాడని తెలిసి సింహం ప్రియురాలు ఆత్మహత్య చేసుకుంది.

అప్పుడే సింహంలో మార్పు వచ్చింది. అతను వెళ్ళి తన ప్రియురాలి తండ్రిని ఎదుర్కొన్నాడు. ఆయన పేద రికాన్ని న్యూనత చేస్తూ అవమేళనగా మాట్లాడి అంతసుల ప్రసక్తి తీసుకువచ్చాడు. అప్పుడే సింహం మొదటిహత్య చేశాడు.

ఆనాటినుంచీ ప్రజాకంటకుడిగా వర్ణించబడ్డాడు. అయితే అతనెన్నడూ సామాన్య ప్రజలజోలికి వెళ్ళలేదు. వీలైనంతలో వాళ్ళ కుపకారమేగానీ అపకారం చేయ లేదు. ధనవంతులమీద అతని పగ.

అది సామాన్యమైన పగకాదు. ఎవరింటికి దొంగతనా నికి వెళ్ళినా అతను తన కథను పూర్తిగా వివరించి "నా

కొడుకు ఏమయ్యాడో తెలిసేవరకూ, వాడు నన్ను కలిసే వరకూ నేను మిమ్మల్నిలా వేటాడుతూనే వుంటాను. వాడి ఆచోకీ తెలియడమన్నది జరగకపోతే నా హింసా కాండకూడా ఆగదు. ఒక రాజు చేసిన తప్పుకు పరశురాముడు రాజుల్ని వెతికి వెతికి వేటాడేడు. నేను ధనవంతుల పాలిటి పరశురాముడిని. నరుడి అవతారంలోని సింహాన్ని'' అని చెప్పేవాడట.

అందువల్ల చాలామంది సింహం కొడుకుగురించి వివరాలు సంపాదించడానికి ప్రయత్నించేవారు. కానీ ఎవ్వరూ విజయం సాధించలేకపోయారు.

కథ వింటున్న రాజు పళ్ళు పటపటలాడాయి. "చట్టాన్ని చేతిలోకి తీసుకునే అధికారం సింహానికెవరు ఇచ్చారు? ఇటువంటి వాడిని బ్రతకనివ్వకూడదు. సింహం నాకళ్ళ బడితే చీల్చి చెండాడేస్తాను'' అన్నాడతను.

జగన్నాథం నవ్వి, "అప్పుడు నువ్వుకూడా చట్టాన్ని చేతిలోకి తీసుకున్నట్లవుతుంది. అంతేనాయనా ఆవేశంలో ప్రతివాడూ అంతే చేయాలనుకుంటాడు. నీతులెప్పుడూ ఎదుటివారికోసమే...'' అన్నాడు.

"నా బాధ మీకర్థంకాదు జగన్నాథంగారూ-నాకూ జీవితంమీద ఎన్నో ఆశలున్నాయి. గొప్పవాడిగా, ధనవంతుడిగా సంఘంలో మంచి హోదాతో, గుర్తింపుతో బ్రతకాలన్నది నా ఆశయం.

అందుకే చిన్నతనంనుంచీ నా జన్మరహస్యం తెలుసుకోవాలని చాలా తాపత్రయపడ్డాను. నా తండ్రి ఎవరో తెలిస్తే బాగుండుననుకున్నాను. తలిదండ్రులెవరో తెలియని వాడికి చరిత్ర లేనట్లే లెక్క. చరిత్రహీనుడికి

ఎంత డబ్బున్నా సమాజం చిన్నచూపు చూస్తూంది.

నా తెలివితేటలమీద నాకు అనంతమైన విశ్వాసముంది. ప్రతిక్షణం చేత నాగురించి నా తండ్రి ఎంతో గర్వపడి వుండేలా మసలేవాడిని. నా అన్ని ఆశలూ నాశనమైపోవడానికి కారణభూతుడు సింహం. ఇప్పుడు వాడినెలాగైనాసరే పట్టుకోవడమే నా జీవిత ధ్యేయం'' అన్నాడు రాజు.

''సింహం సామాన్యుడుకాదు. నాకు వాడిమీద వ్యక్తిగతమైన పగ వుంది. నా ప్రాణానికి ప్రాణమైన భార్యనూ, కొడుకునూ వాడు అంతం చేశాడు. వాడి మకాం ఈ ఊళ్ళోనే ఉండివుండాలి. లేదా ఈ ఊరు వాడికి కనీసం స్థావరమేనా అయివుండాలి. వాడికోసం ఇరవై సంవత్సరాలుగా నేను వెదుకుతున్నాను. . కానీ అంతుచిక్కడం లేదు. అలాగే ఎంతో సమర్థులైన పోలీసు ఆఫీసర్లు వాడికోసం ఎన్నో రకాల వలలు వేశారు, వాళ్ళెవ్వరూ చేయలేని పని నువ్వు చేయగలవని నేననుకోవడంలేదు.'' అన్నాడు జగన్నాథం.

''మీ సంగతి నేను చెప్పలేను కానీ పోలీసులకూ నాకూ తేడా వుంది. వాళ్ళకు సింహం మీద వ్యక్తిగతమైన పగంటూ లేదు. సింహాన్ని పట్టుకోవడం వాళ్ళ కర్తవ్యం. కర్తవ్య నిర్వహణకూ, కసికీ చాలా తేడా వుంది. ఆ విషయాన్ని కాలమే నిర్ణయిస్తుంది'' అన్నాడు రాజు.

7

''తిమ్మన్నా నువ్వు రాజు జన్మరహస్యం తెలుసుకు రావాలి.'' అన్నాడు జగన్నాథం.

"వేణు బాబుగారేదో చెప్పినట్లున్నారుగా" అన్నాడు తిమ్మన్న.

"ఆ అదంతా కట్టుకథ. రాజు, సింహం కొడుకని వేణు రహస్యంగా చెప్పాడు. అదే నిజమైతే నా పగ చల్లారే రోజు వచ్చినట్లే లెక్క. రాజును ఎరగా చూపించి సింహాన్ని పట్టాలని వాళ్ళు చూస్తున్నారు. కానీ దొరక్క దొరక్క దొరికిన సింహం వంశాంకురాన్ని బ్రతకనిచ్చి నేను పగతో దహించుకుపోలేను. వీడే కనుక నిజంగా సింహం కొడుకయినట్లయితే వీడు నా చేతుల్లో చావ్వాలసిందే. కానీ నిజం తెలుసుకోకుండా అన్యాయంగా ఎవరి ప్రాణాలూ తీయడం నాకిష్టంలేదు. ఎలాగో అలాగ రహస్యంగా నువ్వు రాజు జన్మరహస్యం తెలుసుకురావాలి" అన్నాడు జగన్నాథం.

తిమ్మన్న తల ఊపి వెళ్ళిపోయాడు.

జగన్నాథం అక్కణ్నించి కదిలి హాల్లోకి వెళ్ళాడు' హాల్లో టీపాయ్‌మీద ఆరోజే వచ్చిన పేపరు వుంది' ఆయన పేపరు తీసి మడత విప్పేసరికి అందులోంచి ఒక నీలం రంగు కవరు పడింది, ఆయన పెద్దగా చలించలేదు. నిర్లిప్తంగా అడ్రస్ చూశాడు. ఫ్రం సింహం టు జగన్నాథం_అని వుంది. ఆయన కవరుని చించేటంతలో అక్కడికి రాజు వచ్చేడు.

"తోటంతా పర్యవేక్షించడం అయిందా?"అన్నాడు జగన్నాథం.

రాజు తలఊపి జగన్నాథాన్ని సమీపించాడు.

"ఇదిగో_ఇది సింహం దగ్గర్నుంచి ఈ ఉత్తరం. తనీ ఊరు వస్తున్నప్పుడల్లా నా కుత్తరం రాస్తూంటాడు.

అయితే అతనికోసం ప్రయత్నించడం వృథాప్రయాస అని తెలిసేక ఈ ఉత్తరాలను చదవడమే మానేశాను'' అంటూ కవరు రాజుకి అందించాడు జగన్నాథం.

రాజు చాలా ఆశ్చర్యంగా ఆ కవరునీ, చిరునామానీ చూశాడు. వణుకుతున్న చేతులతో ఆ కవరు చింపాడు. లోపల ఎర్ర కాగితం వుంది. దానిమీద—

''డియర్ జగన్నాథం—

ఈ రోజు రాత్రికి మీ ఊరు వస్తున్నాను. ఉదయం వెళ్ళిపోతాను. మామూలుగానే నీ ప్రయత్నాలు నువ్వు చేసుకో. ఫలితం నీకూ నాకూ కూడా తెలుసు.

—సింహం.''

అని వ్రాసివుంది.

''అయితే ఈరోజు సింహం పట్టుబడ్డాడనే అనుకోవాలి.'' అన్నాడు రాజు.

''ఒకటికాదు. రెండుకాదు. రోజులుకాదు. వారాలు కాదు. ఇరవై ఏళ్ళుగా అది జరుగుతోంది నాయనా'' అన్నాడు జగన్నాథం నిర్లిప్తంగా నవ్వి.

''అయితే మీరే విధమైన ప్రయత్నాలూ చేయరా?'' అన్నాడు రాజు చిరాగ్గా.

''ఎందుకు చేయమూ-అన్ని ఏర్పాట్లూ చేస్తాం. కానీ మరా మామూలే.''

''మామూలు కాదు. ఈసారి నేనున్నాను. ప్రత్యేకత వుంది'' అన్నాడు రాజు.

జగన్నాథం చిన్నపిల్లాడిని చూసి నవ్వినట్లు నవ్వేడు. రాజు కానవ్వు నచ్చలేదు.

''ఈ రోజు ఊళ్ళోకి ఎవరు కొత్తగా వచ్చినా జాగ్ర

తగా గమనించాలి. అది మనకు చాలావరకూ సహాయకారి అవుతుంది'' అన్నాడు రాజు.

జగన్నాథం అతని మాటలు వినలేదు. ఇలాంటి ప్రయత్నాలనెన్నో చేసి ఢక్కా మొక్కాలు తిన్నవాడిలా ఆయన - కొంచెం పక్కగా కదిలి ఫోన్ దగ్గరకు వెళ్ళాడు, పోలీసులాయనకోసం ప్రత్యేకంగా కలగజేసిన సౌకర్యమిది. ఆ ఊళ్ళో ఇంకెవ్వరికీ ఫోన్ లేదు. ఏదో నెంబరు డయల్ చేసి ''ఇన్‌స్పెక్టర్ వేణుగారేనా?'' అనడిగాడు జగన్నాథం, అవతలనుంచి సమాధానం విని.

''సింహం వస్తున్నాడీరోజు. మీరుకూడా ఏం ప్రయత్నాలు చేయదల్చుకున్నా చేయండి. నా ప్రయత్నాలు నేను చేస్తున్నాను. రాజు చాలా ఆవేశంగా వున్నాడు. నాకు పెద్దగా ఆశ లేకపోయినా ఈ రోజు సింహాన్ని పట్టుకోగలనని అతననుకుంటున్నాడు.''

తర్వాత ఒకటి రెండు మామూలు మాటలు మాట్లాడి ఆయన ఫోన్ పెట్టేశాడు.

''ఊళ్ళో ఇంటింటికి వెళ్ళి హెచ్చరించి రావాలి. నువ్వూ వస్తావా?'' అన్నాడు జగన్నాథం.

''ఎందుకు?'' అన్నాడు రాజు.

''సింహం ఇంతవరకూ ఈ ఊళ్ళో ఎవరికీ హాని చేయ్య లేదు. అయితేయేం అతను దుర్మార్గుడు. ఏమాత్రం ఆచూకీ తెలిసినా పట్టివ్వడానికి ప్రయత్నించమని ఊరందర్నీ ఓసారి హెచ్చరించి వస్తూంటాను. సింహం దగ్గర్నించి ఈ లేఖ రావడం ఎంత మామూలో నేనిలా హెచ్చరించి రావడమూ అంత మామూలు.''

"పదండి. నేనూ వస్తాను..." అన్నాడు రాజు.

జగన్నాథం రాజును తీసుకొని ఇంటింటికీ వెళ్ళి తన మామూలు మాటలు చెప్పడం మాత్రమే కాదు, అతన్ని తన యజమానికొడుకుగా అందరికీ పరిచయం చేశాడు. రాజుకు ఊళ్ళో చాలామందితో పరిచయం లభించింది. ఆ పల్లె ప్రజల ముఖాల్లో అమాయకత్వం, ఆప్యాయత కనబడుతున్నాయతనికి. వీళ్ళు_ఈ ప్రజలు_సింహం వల్ల ఉపకారం పొందుతూ_అతని అచూకీ తెలియకుండా చేస్తున్నారంటే రాజుకు నమ్మబుద్ధి కాలేదు.

8

రాజు, జగన్నాథం ఇల్లు చేరుకునేసరికి పన్నెండు గంటలయింది. వంటవాడు భోజనం చేసి సిద్ధంగా వుంచాడు. ఇద్దరి భోజనాలూ పూర్తయేసరికి _ ఎవరో జగన్నాథం గారి కోసం వచ్చినట్లు పని కుర్రవాడు చెప్పాడు.

వచ్చిన మనిషి సన్యాసిలా వున్నాడు. కాషాయ వస్త్రాలు ధరించాడు. మెడలో రుద్రాక్షమాల వుంది. జుట్టు జడలు కట్టి వుంది. సన్యాసిని చూస్తూనే జగన్నాథం రెండు చేతులూ జోడించి "నమస్కారం స్వామీ! చాలా కాలానికి దర్శనమిచ్చారు" అన్నాడు.

"అంతా కుశలమా?" అంటూ అడిగి రాజువంక ప్రశ్నార్థకంగా చూశాడు సన్యాసి.

జగన్నాథం సన్యాసికి రాజును పరిచయం చేశాడు. సన్యాసి రాజును దీవించి ప్రసన్నవదనంతో చూశాడు.

"వీరు చాలా గొప్పవారు. పేరు లేదు. చాలా చిన్నతనంలోనే సన్యసించేరు. స్వామీ అంటే పలుకుతారు. అప్పుడప్పుడీ గ్రామం వచ్చి మనల్ని పునీతుల్ని చేసి వెడు

తూంటారు'' అన్నాడు జగన్నాథం.

సన్యాసి సుఖాసీనుడయ్యాడు. జగన్నాథం ఆయన పాదాల చెంత కూర్చున్నాడు. ఇద్దరూ భక్తి వేదాంతాల గురించి సంభాషణ జరిపారు. రాజుకు వాళ్ళ సంభాషణ చాలా విసుగ్గా వుంది. అయినా అది చాలాసేపు కొనసాగింది. సన్యాసి వెళ్ళిపోయాక "ఎవరీ సన్యాసి - సింహం వస్తానన్న రోజునే వచ్చాడు'' అన్నాడు రాజు.

"ఆయన ననుమానదృక్కులతో వీక్షించకు. కళ్ళు పోతాయి. ఈ ఊళ్ళో ఆయనకు చాలా గౌరవముంది. మన అదృష్టంకొద్దీ ఈ ఊరు అప్పుడప్పుడు వేంచేస్తున్న మహానుభావుడాయన. ఎవరివద్దా భిక్ష స్వీకరించడు. కేవలం దర్శనమిచ్చి ఆశీర్వాదాలొసగి వేదాంత చర్చచేసి వెళ్ళిపోతాడు. సింహం రాకతో ఈయనరాక కలవడం కాకతాళీయం. సింహం రానప్పుడుకూడా ఈయన చాలా పర్యాయాలు వచ్చాడు'' అన్నాడు జగన్నాథం.

జగన్నాథం సమాధానం రాజుకు అంతగా రుచించ లేదు. అతనదోరకంగా ఆయనవంక చూసి "నేనొక పర్యాయం ఊరంతా చుట్టి రావాలనుకుంటున్నాను. ఎక్కడెక్కడ ఏయే రకాల కొత్తవ్యక్తులు వచ్చారో తెలుసుకుంటాను. ఊరంటే పెద్దదికాదు కదా'' అని సమాధానంకోసం ఎదురుచూడకుండా ఇంట్లోంచి బయట పడ్డాడు.

బయట ఎండ అట్టే ఎక్కువగాలేదు. రాజు ఊళ్ళో నడక మొదలుపెట్టి కనపడిన బిచ్చగాడినీ, ప్రతివాడినీ - ఏదో ప్రశ్న వేస్తూ వచ్చాడు. అలా తిరుగుతూ అతనొక ఇంటిముందు ఆగిపోయాడు. ఆ ఇంటి అరుగులమీద ఒక

ముసలి బిచ్చగాడు పడుకుని ఉన్నాడు.

రాజు వాడిని లేపాడు. కళ్ళునులుముకుంటూ లేచాడు వాడు.

"ఈ ఊరేనా నీది?" అనడిగాడు రాజు.

"కాదు బాబూ" అన్నాడు వాడు.

"ఎప్పుడొచ్చావ్ - ఎందుకొచ్చావ్?" మళ్ళీ అడిగాడు రాజు.

బిచ్చగాడికి ఉన్న ఊళ్ళో అట్టే దొరకడం లేదుట. అందుకని ఊరు మార్చిచూద్దామని ఈ రోజే ఇక్కడికి వచ్చేడట. వాడు పడుకున్న ఇంటగలవాళ్ళు వాడికి భోజనం పెట్టారుట. అరుగుమీద పడుకోమన్నారుట. మర్నాటికి పోదామనుకుంటున్నాడుట.

సింహం దగ్గర్నుంచి ఉత్తరం వచ్చి వుండకపోతే రాజుకాట్టే అనుమానం కలిగివుండేది కాదుగానీ ఈ బిచ్చగాడి విషయంలో అతనికిప్పుడు కాస్తసందేహం కలిగింది. వాడే సింహమంటే నమ్మేలా లేదు. వాడు చాలా అసహ్యంగా బలహీనంగా వున్నాడు. ఎన్నో ఘోరాలు చేస్తున్న సింహం తప్పక బలంగా వుండి వుంటాడు.

ఏదేమైనా వాడినో కంట కనిపెట్టాలని రాజు నిశ్చయించుకున్నాడు. అతనా ఇంటిని గుర్తుపెట్టుకున్నాడు. ఆ తర్వాత మరి కాసేపు ఊళ్ళో తిరిగి ఇల్లుచేరాడు.

"ఏమైనా ఆచూకీ దొరికిందా" అనడిగాడు జగన్నాధం.

"దొరికినట్లే ఉంది." అన్నాడు రాజు. అంతకు మించి అతను జగన్నాధానికి వేరే వివరాలేమీ చెప్పలేదు.

జగన్నాథం రాజువంక ఆశ్చర్యంగా చూశాడు. కానీ ఇంకేమీ ప్రశ్నలు వేయలేదు.

రాత్రి భోజనాలయేక జగన్నాథం చెప్పాడు. "నీకు కుతూహలముంటే రావచ్చు. నేనూ మరి నలుగురూ ఈ రాత్రి ఊరిమధ్య మర్రిచెట్టుకద్ద కాపలా వుంటాము. సింహం అక్కడికి తప్పకుండా వస్తాడు. కానీ ఇంత వరకూ మేమతన్ని ఒక్కసారికూడా చూడలేక పోయాం."

"నేను రాను. ఊళ్ళో తిరుగుతాను" అన్నాడు రాజు.

9

రాజు దృష్టి అంతా ఆ ఇంటిమీదా అక్కడ పడు కున్న బిచ్చగాడిమీదా వుంది. ఆ ఇంటికెదురుగా ఒక దిబ్బ వుంది. ఆ దిబ్బమీద ఒక చింతచెట్టుంది. ఆ చింతచెట్టు వెనకాల కూర్చున్నాడు రాజు.

రాత్రి ఒంటిగంట దాటినా రాజుకు నిద్ర రావడం లేదు. భయం వేయడంలేదు. అతను ధైర్యంగా అక్కడే కూర్చుని సింహం గురించి ఆలోచిస్తున్నాడు. తన అంచనా తప్పవుతుందా? ఆ బిచ్చగాడికీ సింహానికీ ఏ సంబంధమూ లేదా? లేని పక్షంలో అతడీ రోజునే ఈ ఊరెందుకొచ్చాడు?

రాజు విన్నదాన్నిబట్టి అప్పుడప్పుడూ ఊరికి బిచ్చ గాళ్ళు ఇతర గ్రామాలనించి వచ్చి వెడుతుంటారు. వాళ్ళవల్ల ఊళ్ళో చెప్పుకోదగ్గ విశేషాలేమీ జరుగ లేదు. ఒకటి రెండ్రోజులు ఉండుక్కుని వాళ్ళు వెళ్ళిపో తూంటారు. ఈ బిచ్చగాడు కూడా అలాంటివాడే

అయుంటాడని రాజు అనుకోవడంలేదు. ఎందుకంటే ఎంత జిత్తులమారి కాకపోతే సింహం ఇరవయ్యేళ్ళపాటు పోలీసుల్ని ఆట ఆడించగలడు.

రాత్రి రెండున్నర గంటలైనప్పుడు ఎక్కణ్ణించో ఈలలాంటి శబ్దం వినబడింది. రాజు ఆశ్చర్యంగా ఆ శబ్దం విన్నాడు. అది కావాలని ఎవరో మనిషి వేసినదే నని రాజుకు తోచింది. అతను చుట్టూ పరికించాడు. ఎక్కడా అలికిడి లేదు కానీ అరుగుమీది బిచ్చగాడు లేచి కూర్చున్నాడు. జోలి చంకకు తగిలించుకుని కర్ర చేత్తో అందుకుని వాడు నడవడం ప్రారంభించాడు.

రాజుకూడా చెట్టు వెనకనుంచి కదిలాడు. బిచ్చగాడి కళ్ళపడకుండా వాడికి అనుమానం కలగని విధంగా అలికిడి కాకుండా రాజు వాడిననుసరించసాగాడు.

సుమారు అయిదు నిమిషాల్లో బిచ్చగాడు ఊరిమధ్య మర్రిచెట్టుదగ్గరకు వచ్చాడు. అక్కడ ఒక్కక్షణం ఆగి చుట్టూ పరికించాడు. తర్వాత మళ్ళీ కదిలాడు.

రాజు వేగం హెచ్చించాడు, అతను బిచ్చగాడాగిన స్థలాన్ని పరిశీలించాడు. అక్కడ ఒక తోలుముక్క కనబడింది. అతను దాన్ని పైకి తీసి చూశాడు. చీకట్లో కూడా దానిమీదున్న సింహం బొమ్మ మెరుస్తోంది.

రాజు మర్రిచెట్టువంక పరిశీలనగా చూశాడు. ఎవరూ కనబడలేదు. నాలుగడుగులు చెట్టువైపు వేసి చుట్టూ పరిశీలించాడు. అప్పుడు కనిపించారతనికి___చెట్టుమీద నిద్రపోతున్న నలుగురు మనుషులు.

రాజు వెళ్ళి వాళ్ళను తట్టి లేపాడు. కళ్ళు నులుముకుంటూ లేచారందరూ. వాళ్ళలో జగన్నాథంకూడా వున్నాడు.

"ఇలా నిద్రపోవడంవల్లనే ఇరవై ఏళ్ళుగా సింహం మిమ్మల్ని ఆటపట్టించగలుగుతున్నాడు. సింహం ఆచూకీ తెలుసుకునేందుకు నాకాధారం దొరికింది. అదుగో ఆ ముందు వెడుతున్న బిక్షగాణ్ణి పట్టుకుంటే అన్నీ తెలుస్తాయి" అన్నాడు రాజు.

వాళ్ళకు మత్తువదిలింది. జరిగినదేమిటో రాజు వివరించేక ఆ బిచ్చగాడినేమి చేయడమా అని క్షణంపాటు ఆలోచించారు.

"ఆలోచించి ప్రయోజనం లేదు. ధైర్యం చేయాలి. వాడి దగ్గర ఏ ఆయుధాలూ లేవనే నమ్ముతున్నాను. ఒకవేళ వున్నా చేయగలిగినదేమీ లేదు. ఇలాంటి బంగారు అవకాశాన్ని చూస్తూ చూస్తూ జారవిడుచుకోలేను" అంటూ రాజు ఒక్క పరుగు తీశాడు.

జగన్నాథం కంగారుగా ఏదో చెప్పబోయాడు కాని అప్పటికే రాజు వెళ్ళిపోయాడు.

అలికిడికి బిచ్చగాడు వెనక్కు తిరిగాడు. వాడికి పరుగెత్తుకుంటూ వస్తున్న రాజు ఆ వెనకాల ఇంకో నలుగురు మనుషులు కనిపించారు. బిచ్చగాడు భయపడలేదు. కంగారుపడలేదు. "నాకోసమా?" అన్నాడు తాపీగా.

"అవును. నీకోసమే" అన్నాడు అప్పుడే వాడిని సమీపించిన రాజు.

"ఎందుకు? నేను మా ఊరు పోతున్నాను" అన్నాడు బిచ్చగాడు.

"పోయేముందు – ఈ ఊరెందుకొచ్చావో చెప్పాలి" అన్నాడు రాజు ఆయాసపడుతూ.

"అడుక్కుందు కొచ్చాను బాబూ..." అన్నాడు.

"అబద్ధాలు చెప్పకు..." అన్నాడు రాజు. అప్పటికి జగన్నాథంతో సహా నలుగురు మనుష్యులు ఆ బిచ్చగాణ్ణి చుట్టుముట్టారు.

"మాకు దయా దాక్షిణ్యాలులేవు. బిచ్చగాడివనీ, ముసలివాడివనీ కనికరించం. నిజం చెప్పకపోతే తాటవలి చేస్తాం..." అన్నాడు రాజు.

జగన్నాథం బిచ్చగాణ్ణి సమీపించి - వాడి ముఖాన్ని తడిమిచూశాడు. "ఇది మారువేషం కాదు. వీడు నిజంగా బిచ్చగాడేననుకుంటాను" అన్నాడు.

"నిజంచెప్పారు బాబయ్యా" అన్నాడు బిచ్చగాడు.

"మరి ఇదేమిటి?" అన్నాడు రాజు సింహం బొమ్మ ఉన్న తోలుముక్కను చూపించి.

దాన్ని చూస్తూనే బిచ్చగాడు తడబడ్డాడు..."నాకు తెలియదు..."

"నీకు తెలుసు. నీ చేతితో స్వయంగా దీన్ని మర్రిచెట్టు కెదురుగా నేలమీదకు జారవిడిచావు. నేనది కళ్ళారా చూశాను. బుకాయించకు..." అన్నాడు రాజు.

బుకాయించడంవల్ల ప్రమాదముందని బిచ్చగాడు గ్రహించడానికింకో అయిదునిముషాలు పట్టింది "నన్నేం చేయకండి బాబయ్యా - నిజం చెప్పేస్తాను" అన్నాడు వాడు.

అంతక్రితంరోజు ఒక పెద్దమనిషి ఆ బిచ్చగాడికీ తోలుముక్క ఇచ్చి ఫలానా టైములో ఫలానా గ్రామంలో ఫలానాచోట దాన్ని జారవిడవాలని చెప్పాడట. పది రూపాయలు అడ్వాన్సుగా ఇచ్చాడట. పని పూర్తయ్యేక ఇంకో పాతిక ఇస్తానన్నాడుట.

"పని పూర్తయ్యేక ఎంతసేపట్లో ఇస్తానన్నాడు?" అడిగాడు జగన్నాథం.

"అయిదారు గంటల్లో" అన్నాడు బిచ్చగాడు.

"సరే అయిదారు గంటలసేపు వీడికి కాపలాకాద్దాం. అన్నమాట నిలబెట్టుకోవడంలో సింహానికి ఎవరూ సాటి రేరంటారు. ఎలా ఇస్తాడో చూద్దాం" అన్నాడు జగన్నాథం.

బిచ్చగాడిని జగన్నాథం ఇంటికి నడిపించారు. తెల్లవారడానికింకా చాలా వ్యవధి వున్న కారణంగా వంతుల వారీగా మెలకువ వుండి వాడికి కాపలాకాశారు.

తెల్లవారింది. ఎక్కడా సింహం జాడలు లేవు. జగన్నాథం కాసేపుయోచించి "సింహం అంత సులువుగా మనమధ్యకు వస్తాడనుకోను. వీడిని వదిలిపెట్టేయడం మంచిది" అని "ఒరేయ్ - నీ దగ్గరకొక్కనుక ఆ తోలు ముక్క ఇచ్చిన మనిషి మళ్ళీ వస్తే వాడి ఆచూకీ మాకు తెలియజెప్పాలి. అందుకు నీకు యాభై రూపాయలు బహుమతిగా అడ్వాన్సుగా ఇస్తున్నాను. ఆ తర్వాత నీకు ఇంకా వేరే బహుమతి ఉంటుంది" అంటూ వాడికి పాతికరూపాయలిచ్చాడు.

బిచ్చగాడక్కణ్ణించి కదిలేక-అక్కడున్న మనుషుల్లో ఒకతన్ని పలకరించి "నర్సన్నా - జాడ తెలియకుండా ఆ మనుషాణ్ణానుసరించు. ఒకటి రెండు గంటల్లో సింహం వాణ్ణి కలవ్వచ్చని నా అంచనా" అన్నాడు జగన్నాథం.

నర్సన్న అక్కణ్ణించి కదిలివెళ్ళేక "రాజా! నువ్వు చాకులాంటి కుర్రాడివి. ఇంతకాలం ఏమాత్రమూ జాడ దొరకని సింహం గురించి కొంత ఆధారం సంపాదించ

గలిగావు. ఇలాగే మనం ముందడుగు వేయగలుగుతామను కుంటాను...'' అన్నాడు జగన్నాథం, రాజువంక అభి నందన పూర్వకంగా చూస్తూ.

రాజు నవ్వాడు.

ఆ మధ్యాహ్నానికి నర్సన్న తిరిగివచ్చాడు. బిచ్చగాడి నింకెవ్వరూ కలుసుకోలేదుట. వాడింక మళ్ళీ తమ చేయి దాటిపోకుండా వుండేలా వాడి పూర్తి ఆచూకీ తెలుసుకు వచ్చాడతను. వాడు నిజంగానే బిచ్చగాడట. అక్కడికి అయిదారుమైళ్ళ దూరంలో వున్న గ్రామంలో వాడి నివాసమట. కనీసం పదేళ్ళనుంచైన ఆ గ్రామస్థులు వాడి నెరుగుదురట. అనుమానించదగ్గ విశేషాలేమీ వాడికి సంబంధించి లేవని నర్సన్న చెప్పాడు.

10

''నీ పేరు?''

''సీత_''

''ఈ ఫొటోలో మనిషెవరో నీకు తెలుసా''

''తెలియకేం _ రాజు! నాకొడుకు రాజే!''

అతను జేబులోంచి వందరూపాయలనోటు తీసి ''సీతా ఇది నీకు'' అన్నాడు.

సీత అతనివంక కోపంగా చూసి _ ''నాకు వద్దు...'' అంది.

''తప్పుగా అర్థంచేసుకోకమ్మా _ ఈ డబ్బు నీకిస్తున్నది నీనుంచి ఒక ముఖ్యవిశేషం తెలుసుకునేటందుకు. రాజు గురించిన వివరాలుకొన్ని కావాలి...''

''ఏమిటవి?''

అతను అడిగాడు. సీత చెప్పింది. కానీ ఆ వివరాలేవీ

అతనికి పనికివచ్చేవి కావు.

"సత్తెమ్మ చచ్చిపోయిందంటున్నావ్ - రాజు పుట్టుక గురించి ఇంకేమి తెలుసుకునే ఉపాయంలేదా" అన్నాడు అతను నిస్పృహగా.

"అన్నట్లు - రెండ్రోజుల క్రితం ఓ ముసలావిడ ఇక్కడికి సత్తెమ్మకోసం వచ్చింది. ఆవిడ పేరు వెంకాయమ్మ. సత్తెమ్మనావిడ బాగా ఎరిగున్నదానిలా కనిపించింది. ఒకసారి రాజును చూడాలని వచ్చిందిట. సత్తెమ్మ పోయిన విషయం ఆవిడకు తెలియదు. కావాలంటే ఆవిణ్ణి కలుసుకో. అడ్రసిస్తాను. ఈ ఊళ్ళోనే వుంటోంది" అంది సీత.

అతను ఆ వివరాలడిగి తెలుసుకుని వెంకాయమ్మను కలుసుకున్నాడు. ఆవిడను మంచిమాటలాడి రకరకాల ఆశలతో మభ్యపెట్టి చాలా వివరాలు లాగేడు.

వాటి ఫలితంగా ఆవిడే సత్తెమ్మకు చిన్నతనంలో రాజు నిచ్చిందని తెలిసింది. రాజు ఆమెకూ బిడ్డకాదట. ఒక లక్షాధికారికి మనుమడట. ఆయన కూతురు ఎవడో అనామకుడితో అక్రమసంబంధం పెట్టుకుంటే ఫలితంగా రాజు పుట్టేడట. కుర్రాడిని చంపడం ఇష్టంలేక - ఆ లక్షాధికారి వెంకాయమ్మ కుర్రాడినిచ్చి పట్నం పంపేశాడట.

అప్పట్లో వెంకయమ్మ ఆయనింట్లో వంటమనిషిగా వుండేదట. వయసులోవున్న విధవరాలు వెంకాయమ్మకా కుర్రాడు ఇబ్బందికాగా అనుకోకుండా కలసిన సత్తెమ్మకిచ్చేసిందిట. ఇదీ రాజుకథ. అతను అడిగి ఆ లక్షాధికారి పేరు, వివరాలు తెలుసుకున్నాడు.

"ఆయనెంతోకాలం బ్రతకలేదు బాబూ - ఆ తర్వాత

కొద్ది కాలానికే ఆ పిల్లాడి తల్లి ఆత్మహత్య చేసుకుంది. ఆయన్నెవరో చంపేశారు. సత్తెమ్మను నేనప్పుడప్పుడు కలుసుకుంటూనే వున్నా తన జన్మరహస్యం తెలిసిన మనిషిని నేనేనని రాజుకు తెలియదు'' అంది వెంకాయమ్మ.

అతనావిడకు రెండువందలిచ్చాడు. అక్కణ్ణించి త్వర త్వరగా బయల్దేరి కళ్యాణపురం చేరుకున్నాడు. జగన్నాథంగారిని కలుసుకుని తనకు తెలిసిన వివరాలను చెప్పాడు. జగన్నాథంగారి ముఖం అదోలాగైపోయింది. ఆయన పళ్ళు బిగిశాయి.

''శభాష్ తిమ్మన్నా! చాలా గొప్పసహాయం చేశావు నాకు...'' అన్నాడాయన.

11

''రాజూ_ఎలాంటి జీవితం గడపాలనుంది నీకు?''__ అన్నాడు జగన్నాథం.

''పదిమందికీ నా పేరు తెలియాలి. సంపదలతో నేను తులతూగాలి. స్వర్గంలో వున్న నా తండ్రి నన్ను కన్నందుకు గర్వంతో పులకరించిపోవాలి'' అన్నాడు రాజు.

''అవి గొంతెమ్మ కోరికలు. అనవసరంగా చస్తావ్ నువ్వు. ఎందుకంటే నువ్వు సింహాన్నెదిరించి నిలబడాలనుకుంటున్నావ్. నీలాంటివాళ్ళను సింహం కరకరా నమిలేస్తాడు'' అన్నాడు జగన్నాథం.

రాజు నిర్లక్ష్యంగా నవ్వి ''చూద్దాం'' అన్నాడు.

''అలా నిర్లక్ష్యంచేయకు. సింహాన్ని లొంగదీయడానికి నాకు నచ్చనిపద్ధతి ఒకటుంది. నువ్వు గడపాలనుకుంటున్న జీవితానికి వ్యతిరేకమది. నీకు నిజంగా సింహం మీద పగ ఉంటే ఆ పని చేయవచ్చు'' అన్నాడు జగన్నాథం.

"ఏమిటది?"

"నువ్వు అజ్ఞాతవాసంలోకి వెళ్ళిపోవాలి. సింహం చేసేలాంటి పనులే చేయాలి. అప్పుడు సింహం నీదగ్గరకు రావడానికి ప్రయత్నిస్తాడు..."

రాజు నవ్వి - "ఇలాంటి ట్రిక్స్ పోలీసులీపాటికి చాలా వేసి వుంటారు" అన్నాడు.

"ట్రిక్కు కాదు. నిజంగా చేయాలి. అందుకోసం ఒకటి రెండు హత్యలు నిజంగా నువ్వు చేయాలి. ట్రిక్కుకూ, నిజానికీ తేడా సింహం తెలుసుకోగలడు" అన్నాడు జగన్నాధం.

"హత్యలా - జన్మలో చేయను నేను. ఏ కారణంతో నైనా సాటి మానవుణ్ణి చంపడం దారుణం..."

"ఒకవేళ సింహం దొరికితే ఏం చేస్తావ్?"

"సాధ్యమైనంత వరకూ ప్రాణాలతో పోలీసులకు పట్టివ్వడానికి ప్రయత్నిస్తాను."

"వీలుపడకపోతే!"

"చంపేస్తాను."

"ఏ కారణాతోనైనా సాటి మానవుణ్ణి చంపడం దారుణమేమో?"

"దారుణమే కానీ, సింహం మనిషి గాదు" అన్నాడు రాజు.

"రాజూ సింహం మీద నీకు పగ వుంది కాబట్టి అతన్ని మనిషి కాదంటున్నావ్. మనుషుల్ని చంపడం తప్పనే నువ్వతన్ని హత్య చేస్తానంటున్నావ్! ఈ లోకంలో ఏ మనిషికీ ప్రిన్సిపుల్స్ లేవు. కుతర్కంలో తను చేసే ప్రతి పనికీ ప్రిన్సిపుల్స్ అంటగడతాడు.

నువ్వు అలాంటి వాడివే...ఎందుకంటే సింహం సంగతి తీసుకో. అతను ప్రజాకంటకుడే కావచ్చు. కానీ ఇరవై సంవత్సరాలుగా అతను పోలీసుల్ని ఆట ఆడిస్తున్నాడు. అతనే పనీ కేవలం ఒక్కడే చేయడంలేదు. ఇతరుల సహాయం తీసుకుంటున్నాడు. అయితే ఆ ఇతరులతన్ని పట్టివ్వడానికి ప్రయత్నించలేదు. ఎంచేత? వాళ్ళకతను మానవాతీతుడు. దేవత. అందుకే అతను పట్టుపడడంలేదు, నా పగ చల్లారడం లేదు'' అన్నాడు జగన్నాథం.

''ఇదంతా ఎందుకు చెబుతున్నారు?''—అన్నాడు రాజు.

''సింహం సంగతి మరచిపో. నన్ను తండ్రిగా భావించు. నేను నిన్ను దత్తు చేసుకుంటాను. సమాజంలో నువ్వు కోరిన గౌరవం లభించేలా చేస్తాను'' అన్నాడు జగన్నాథం.

''సింహాన్ని పట్టుకుంటే లక్షరూపాయలు బహుమతి వుంది. ఆలక్షరూపాలకూ, ప్రభుత్వం ప్రశంసలకూ తోడైతే ఈ తోడుకు నాపగ చల్లారడం తోడైతే_అంతకుమించిన ఆనందం వేరే ఏముంది. ఇంతవరకూ నేను అనామకుడిని. మిమ్మల్ని తండ్రిగా భావించి మీతో జీవితం గడిపినా జీవితం మరి కాస్త సుఖప్రదం కావచ్చునేమో కానీ నేను అనామకుడిగానే మిగిలిపోతాను'' అన్నాడు రాజు.

జగన్నాథం వినుగ్గా రాజువంక చూసి ''సింహాన్ని పట్టుకోవాలన్న తహతహ బాగా కనబడుతోంది నీలో. ఒకవేళ సింహం నీ తండ్రి అయితే ఏం చేస్తావ్?''—అన్నాడు.

రాజు క్షణంపాటు మాట్లాడలేకపోయాడు. తర్వాత ఆవేశంగా "అసాధ్యం" అన్నాడు.

"ఈ సృష్టిలో అసాధ్యమైనదంటూ ఏమీ లేదు. ఒక వేళ నువ్వు సింహం కొడుకువని తెలిసిందనుకో అప్పుడేం చేస్తావ్?" అన్నాడు జగన్నాథం.

"ఆ దుర్మార్గుడి కొడుకునై పుట్టినందుకు నేను చేయ గలిగినదేముంది? ప్రాణాలు తీసుకుంటాను. ఆ అవమానం నేను భరించలేను. ఏ తండ్రీ ఏ కొడుక్కీ అప్పగించ లేనంత అపకీర్తి సింహం తన కొడుక్కి అప్పగించాడు" అన్నాడు రాజు.

"నీ సంగతి నాకు తెలియదు కానీ నువ్వు సింహం కొడుకువని తేలిన మరుక్షణం నీకీ భూమ్మీద నూకలు చెల్లిపోయేలా చేస్తాను. నిన్ను బ్రతకనివ్వను" జగ న్నాథం కళ్ళు ఎర్రబడ్డాయి. ఆవేశంతో వణుకుతున్నా డాయన.

రాజు కంగారుగా ఆయన వంక చూసి "నేను నిజంగా సింహం కొడుకునన్నంత ఆవేశం మీలో కనబడుతోంది కాస్త శాంతించండి" అన్నాడు.

జగన్నాథం తమాయించుకున్నాడు "రాజూ నువ్వు అమాయకుడివని నాకు తెలుసు. నీ హృదయం మంచిదని నాకు తెలుసు. అయినా క్షణం కాలంపాటు నిన్ను సింహం కొడుకుగా నాకు జరిగిన అన్యాయం తల్చుకో గానే నాలో ఆవేశం పొంగుకొచ్చింది. అది మానవ బల హీనత అనుకుంటాను.

ఇప్పుడు నాకు సింహం మీదకూడా జాలి వేస్తోంది. ఎంత ఆవేశానికి గురి కాకపోతే అతడంత రాక్షసు

డౌతాడు. తన భార్యా బిడ్డలు తనకు దక్కివుంటే అతనూ నలుగురికి లాగానే వుండేవాడేమో" అన్నాడు జగన్నాథం.

"అవన్నీ మనకనవసరం. ఎలాగో అలా వాడినంతం చేయడమే నా ఉద్దేశ్యం" అన్నాడు రాజు దృఢంగా.

12

"తిమ్మన్నా సింహం పేరులోనే ఈ రాజు నంతం చేయాలి. ఆ విధంగా నా పగ సగం చల్లారుతుంది. నేరం సింహం మీదకు పోతుంది" అన్నాడు జగన్నాథం.

"సింహానికి తెలియదంటారా బాబూ—రాజు తన కొడుకని..."

"అవకాశం లేదు...ముందు నువ్వు నేను చెప్పినట్లు చెయ్యి."

తిమ్మన్న తల ఊపి వెళ్ళిపోయాడు.

తర్వాత అర్థగంటకు రాజు, జగన్నాథం కబుర్లు చెప్పుకుంటూండగా చేతో ఓ కవరుతో తిమ్మన్న ప్రవేశించాడు "తోటలో పిట్టగోడ దగ్గర నేనున్నానండి. హఠాత్తుగా ఈ కవరు నా ముందు పడిందండి. చుట్టూ ఎక్కడ చూసినా మనిషి కనబడలేదు. మీకు చూపిద్దామని తెచ్చాను."

జగన్నాథం కవరు అందుకుని చింపి అందులోంచి ఉత్తరం బయటకు తీశాడు. అది సింహం రాశాడు.

ఎల్లుండిరాత్రి జనార్దనరావుగారిల్లు దోచకోబోతున్నాడట సింహం. ఇంట్లో పూచిక పుల్ల మిగలనివ్వడట. ఒక్క మనిషినీ బ్రతకనివ్వడట. జగన్నాథానికి సింహం మీద వ్యక్తిగతమైన పగ వుంది కాబట్టి అది ఆఖర్ సవా

లుగా యిస్తున్నాడట. పోలీసులకీ సమాచారం అందించే పక్షంలో సింహం తనకు చిక్కడట. ఆ రోజుతో జగన్నాథాన్ని కూడా అంతం చేసేస్తాడట సింహం.

ఉత్తరం రాజు కూడా చదివాడు—"ఏం చేద్దాం?" అన్నాడు.

"వెడదాం" అన్నాడు జగన్నాథం.

"బాగానే వుంది కానీ పోలీసులకు చెప్పకపోవడం వల్ల ప్రమాదమున్నదేమో! మనం ఏమీ చేయలేకపోతే అనవసరంగా ఆ జనార్దనంగారి కుటుంబం నాశమైపోతుందేమో" అన్నాడు రాజు బెంగగా.

"రాజూ వయసు పొంగులో వున్నవాడివి. ప్రాణాల గురించి భయపడుతున్నావా?" అన్నాడు జగన్నాథం.

"నా ప్రాణాలకు సంబంధించినంత వరకూ నాకు భయంలేదు. కానీ ఇతరుల ప్రాణాలు కూడా నా ప్రాణాలతో ముడిపడి వున్నప్పుడు కాస్త ఆలోచించడం న్యాయం" అన్నాడు రాజు.

"ఇంక ఆలోచనలతో పని లేదు, సింహం పట్టుబడతాడని నాకు నమ్మకముంది. అంతగా ఏదైనా ప్రమాదం వచ్చినా జనార్దనరావుగారి కుటుంబాన్ని రక్షించే భారం నాది. నీ ప్రాణాల సంగతి మాత్రం పూచీ ఇవ్వలేను" అన్నాడు జగన్నాథం.

"నా ప్రాణాలకు నేనే పూచీ. నేను రెడీ. మీకు ఆఖరు సవాలిచ్చిన ఆ సింహం యిక సవాలు లివ్వడానికి ఉండడు" అన్నాడు రాజు.

13

"రండి రండి జగన్నాథంగారూ..." అన్నాడు జనార్దనరావు. ఆయన కాస్త వణుకుతున్నాడు.

"పోలీసులకు చెప్పారా?"

"చెబితే ఏదో ఒక రోజున చిత్రహింసలు పెట్టి మరీ చంపుతాననీ చెప్పకపోతే కనీసం ప్రాణాలైనా దక్కించుకోవచ్చుననీ రాశాడు. నన్ను రక్షించడానికి మీరూ ఒక కుర్రాడూ వస్తారనీ తనూ వాళ్ళూ బలాబలాలు చూసుకుంటామనీ ఆ తర్వాతనే నా జోలికి వస్తాననీ రాశాడు. అందుకని పోలీసులకు ఫిర్యాదు చేయలేదు. సింహాం విషయంలో పోలీసులేమీ చేయలేరన్నది ఇరవై ఏళ్ళ నుంచి ఋజువౌతూనే వుంది కదా" అన్నాడు జనార్దనరావు.

జనార్దనరావు వయసు యాభై సంవత్సరాలకు పైగా వుంటుంది. ఆయన భార్య వయసు సుమారు నలభైఅయిదు సంవత్సరాలు. ఆయన యింట్లో ముగ్గురు పిల్లలున్నారు. ఇద్దరు మగపిల్లలు. ఒకడికి పధ్నాలుగు, ఇంకొకడికి పది హేడేళ్ళు వుంటాయి. అమ్మాయి వయసు ఇరవై ఏళ్ళుంటుంది. ఆయన ఊళ్ళో వ్యాపారస్తుడు. నగర ప్రముఖుడనే చెప్పవచ్చు.

"మీరేమీ భయపడకండి. ఇతని పేరు రాజు. నాకు కొడుకులాంటి వాడు. ఇతని సంగతి ఇదివరలో చెప్పి వున్నాను. ఈ వేళ గొడవలోంచి బ్రతికి బయటపడితే ఇతన్ని మీరు..." అని వాక్యాన్ని పూర్తి చేయకుండా ఆపి "అన్నీ మీకు తెలుసుగా..." అన్నాడు జగన్నాథం.

"తెలుసు"అన్నాడు జనార్దనరావు. ఆయన ముఖంలో కలవరం కనబడుతోంది. ఇంట్లో అందర్నీ వీళ్ళిద్దరికీ పరిచయం చేశాడు. అందరూ భయం భయంగా వున్నట్లు

రాజా గమనించాడు. బెదురు కళ్ళతో అందంగా వున్న జనార్దనరావు కూతుర్ని రాజు ఒక్క క్షణం ఎక్కువసేపు చూశాడు.

ఆ కుటుంబమంతా ఒక గదిలో పడుకునే ఏర్పాటు జరిగింది. ఆ గది బయట రాజూ, జగన్నాథం—మడత మంచాలు వేసుకుని పడుకున్నారు. ముఖ్యంగా రాజా మంచం తలుపులకు అడ్డంగా వుంది. అతన్ని డిస్టర్బ్ జేయకుండా ఆ గదిలోకి అడుగు పెట్టడం కష్టం.

రాజుకు నిద్రపట్టలేదు. ఒకరకమైన ఉత్సాహమూ, ఆవేశమూ అతన్నావహించాయి.

జగన్నాథానికి త్వరగానే నిద్రపట్టినట్టుంది. అతను మంచం మీంచి కదలడం లేదు. రాత్రి పన్నెండు గంటల ప్రాంతాల రాజు పక్క మీంచి లేచాడు. తన మంచం మీద అతను తలగడాలో మనిషి పడుకున్న భ్రాంతి కలిగేలా ఏర్పాటు చేసి దుప్పటి కప్పాడు. అక్కడ పక్కగా వున్న సోఫా వెనుక నక్కాడతను.

టైము గడుస్తోంది. నిజంగా ఏదైనా జరుగుతుందా— అన్న కుతూహలంతో రాజు చాలా జాగ్రత్తగా పరిసరాలను గమనిస్తున్నాడు.

టైము ఒంటి గంటయింది. జగన్నాథం మంచం మీద నుంచి లేచాడు. తన సూట్ కేసు మంచం క్రింద నేవుంది. అది తెరిచాడు. అందులోంచి ఏవో బట్టలు తీశాడు.

మరో అయిదు నిమిషాల్లో జగన్నాథం ఒక ముసుగు మనిషిగా మారిపోయాడు. ఆయన తిన్నగా రాజు మంచం దగ్గరకు వచ్చాడు. తల ప్రాంతంలో ఏదో పొట్లం వుంచాడు.

ఒక్క నిమిషం ఆగి మంచాన్ని జరిపాడు. ఆయన చేతిలో ఏదో ఆయుధం వుంది. దానితో నెమ్మదిగా తలుపుమీద గీశాడు. తలుపుకు అంతభాగం ముక్క ఊడివచ్చింది. అది అవతల పక్క గడియవున్న భాగం ఇప్పుడు తోయగానే తలుపులు తెరుచుకున్నాయి.

జగన్నాథం గది లోపల ప్రవేశించాడు.

"మిస్టర్ జనార్దనరావ్! నిద్రలే..." అన్నాడు. ఆయన చేతిలో రివాల్వర్ క్షణాల మీద పనిచేసింది. ".సింహం వచ్చాడు నీ ప్రాణాలు తీస్తాడు..."అన్నాడు జగన్నాథం వికటాట్టహాసం చేస్తూ.

రాజు జరుగుతున్నదంతా ఊపిరి బిగబట్టి చూస్తున్నాడు. సింహం మీద ఉరకటానికి అతనికి ధైర్యం చాలడం లేదు. జగన్నాథమే సింహం అని అతనెప్పుడూ అనుమానించని కారణంగా అతను నిశ్చేష్టుడైపోయాడు. ఇప్పటికి అతనిలో చలనం వచ్చింది.

రాజు వెనక నుంచి జగన్నాథాన్ని గట్టిగా పట్టుపట్టి "సింహం దొరికాడు. అంతా రండి..." అని కేకలు పెట్టాడు.

జకన్నాథం విడిపించుకునేందుకు ప్రయత్నిస్తున్నాడు కానీ రాజుది ఉక్కు కౌగలిలా వుంది. విడిపించుకోవడానికి వీలు పడలేదు.

14

"అవును. నీ తండ్రి సింహం" అన్నాడు ఇన్స్పెక్టర్ వేణు.

రాజు తల గట్టిగా పట్టుకుని "తెలిసుండీ ఈ విషయం నా కెందుకు చెప్పలేదు?" అన్నాడు.

"సింహాన్ని పట్టడానికి సింహం పిల్లే కావాలి గదా" అన్నాడు వేణు.

"బాగుంది. కానీ ఈ నిజాన్ని సింహం మీద అతని వంశం మీద పగబట్టిన జగన్నాథానికెందుకు చెప్పారు ఆయన నా ప్రాణాలు తీయడానికి సిద్ధపడ్డాడు..."

"ఆ విధంగా ఆయన నేరస్థుడిగా పోలీసుల చేతిలోకి వచ్చాడు. జగన్నాథమే సింహం అని ఋజువు చేయడం చాలా సులభమైంది."

"ఏమిటీ" అన్నాడు రాజు.

"సింహానికి జగన్నాథానికీ సంబంధముందని ఓ ఏడాది క్రితం నాకు అనుమానం కలిగింది. సింహం కొడుకు పేరుతో ఎవరైనా ఆయనింట్లో ప్రవేశపెడితే బాగుండునని అన్వేషిస్తూంటే సింహం కొడుకే మాకు దొరికాడు.

అయితే ఆయన నిన్ను తన కొడుకుగా విశ్వసించినట్లు లేదు. ఆరాలు తీశాడు. అందులో ఆయనకేవేం అనుమానాలొచ్చాయో ఏమో—నిన్ను హత్యచేయాలని నిర్ణయించుకున్నాడు. అక్కడకూడా చాలా తెలివిగా పథకం వేశాడు కానీ—నీ సమయస్ఫూర్తికారణంగా పట్టుబడ్డాడు.

సింహానికి సంబంధించిన చాలా గుర్తులాయన దగ్గర దొరికాయి. ఒకటిరెండు రోజుల్లో తనే సింహమని ఆయన ఒప్పుకుంటాడు. ఆయన్ను పట్టినందుకు నీకు లక్షరూపాయలు బహుమతి లభిస్తుంది" అన్నాడు వేణు.

15

"నాన్నా! నా జన్మరహస్యం తెలుసుకుందామనీ—తండ్రి ఎవరో తెలుసుకుందామనీ ఎన్నో ఏళ్ళుగా తపించిపోయాను. ఆఖరికి నా కన్నతండ్రిని నేనే చేజేతులా—

జైల్లో పెట్టాను. అదీ ఉరిశిక్షకు గురయ్యేలా..." అన్నాడు రాజు కళ్ళు తుడుచుకుంటూ.

"ఏడవకు బాబూ నాలాంటి పాపాత్ముడికి శిక్ష ఎప్పటికో అప్పటికి తప్పదు. కానీ నన్ను జైలుపాలు చేసింది నువ్వుకాదు. ఈ సింహాన్ని ఎవ్వరూ పట్టలేదు.

ఎవరిని పోగొట్టుకుని జీవితంలో రాక్షసుడిగా మారిపోయానో - ఆ మనిషి దొరికినప్పుడు - కనీసం ఆ మనిషి కోరిక తీర్చడంతో నా జన్మ ధన్యమవుతుందనిపించింది.

నువ్వు నా కొడుకువని వేణు చెబితే నమ్మలేదు. అయితే తిమ్మన్న ఋజువులు సంపాదించేక నాలో పితృప్రేమ పొంగిపొరలింది. నీకోరిక ఏమిటో అడిగి తెలుసుకున్నాను. సింహాన్ని పట్టిన ధీరుడిగా నిలబడితేకానీ - సింహం కొడుకువని నువ్వు ధైర్యంగా నలుగురిలో చెప్పుకోలేవు.

నువ్వు నా కొడుకుగా పదిమందిలోనూ కీర్తించబడాలి. నన్ను పట్టుకున్న ఖ్యాతి పూర్తిగా నీకే దక్కాలి. అందుకే నన్ను నేను పట్టించుకునేందుకు ఇలా నాటకమాడాను..." అన్నాడు సింహం, రాజును వాత్సల్యంగా చూస్తూ.

—: ఐపోయింది :—